

[Økonomiministeren]

på omkring 15 mia kr. målt i 1978-priser. For blot at holde betalingsbalanceunderskuddet på de 6,5–7 mia kr., som det skønnes at blive i 1978, skal eksportindtægterne øges med op imod 20 pct. Da den overvejende del heraf skal opnås i form af øget industrieksport, skal denne øges med en tredjedel. Set på baggrund af, at efterspørgslen (målt i mængde) efter industrivarer på eksportmarkederne ikke kan påregnes at vokse med mere end 4–5 pct. i 1978, er det klart, at der ikke er nogen hurtig vej frem mod fuld beskæftigelse her i landet, hvis ikke der i løbet af 1978 tilvejebringes forudsætninger for en hurtigere international økonomisk vækst. Problemerne bliver selvsagt større, når man samtidig skal tilgodese behovet for en nedbringelse af betalingsbalanceunderskuddet fra det niveau, det vil ligge på i 1978.

Til *justitsministeren* (4/1 78) af:

Wilhelm (VS):

»Vil ministeren indskærpe over for kommissionsdomstolen, at det er samarbejdet mellem Hetler og FET i hele dets udstrækning og ikke kun i den udstrækning, det i forvejen er afsløret af Ekstra Bladet, domstolen skal søge klarlagt?«

(Spm. nr. 296).

Begrundelse.

Da regeringen i juli sidste år blev tvunget til at nedsætte kommissionsdomstolen – efter den daværende justitsministers udtalelse med det formål at rense FET for Ekstra Bladets bagvaskelse – gav man offentligheden det indtryk, at samarbejdet mellem Hetler og FET skulle klarlægges i sit fulde omfang. Det skulle skabe lys over landet, som statsministeren sagde.

Bortset fra at kommissionsdomstolen i sin beretning har måttet bekræfte hver eneste af Ekstra Bladets bagvaskelser, så er det mest opsigtsvækkende ved beretningen, at den ikke omtaler ét eneste forhold, som ikke i forvejen var afsløret af Ekstra Bladet.

Det skyldes ikke, at der ikke findes andre. Således oplyses det, at Ulrik Schmidt under vidneansvar har erklæret, at han mener at have afgivet 20–25 bestillinger (requests) på særlige opgaver til Hetler. Alligevel omtaler beretningen kun de to, som i forvejen var

kendt gennem Ekstra Bladets artikler, nemlig nr. 10 og nr. 18, og det fremgår end ikke af beretningen, at kommissionsdomstolen skulle have forsøgt at få Schmidt og Hetler til at oplyse indholdet af de øvrige.

Ved sin uvilje mod at undersøge bagvaskelserne sidste sommer gjorde regeringen det muligt for FETs chef at destruere afgørende bevismateriale, som det skete med skemaerne E 1013 den 10. juni sidste år. Ved sin tilbageholdenhed gennem 5½ måned har kommissionsdomstolen gjort det muligt for Schmidt, FET og Hetler at destruere bevismateriale vedrørende requests nr. 1–9, 11–18 og følgende. Havde der været tale om civile gangstere, ville man øjeblikkeligt have foretaget ransagning. Nu er lejligheden muligvis forpasset.

Uanset om dokumenterne er destrueret eller ej, så er det klart, at Hetler og Schmidt kan huske, hvad disse bestillingsarbejder er gået ud på. Karakteren af de to kendte (nr. 10 og 18) er af en sådan art, at man ville kunne huske disse opgaver – det samme gælder formentlig hovedparten af de resterende.

Det vil derfor være komplet uacceptabelt, hvis justitsministeren gentager forsvarsministerens afvisning af den opfordring til at skaffe oplysning om indholdet af de resterende requests, som jeg sendte ham umiddelbart efter modtagelsen af kommissionsdomstolens beretning.

Besvarelse (12/1 78):

Justitsministeren (Erling Jensen):

Kommissionsdomstolen af 13. juli 1977 blev nedsat med den opgave at søge oplyst, om der ved kontakten mellem en medarbejder ved forswarets efterretningstjeneste og redaktør Hans Hetler ved benyttelse af en blanket, der er betegnet som E 1013, eller ved registrering af personer er sket overtrædelse af de regler, der gælder for tjenesten, herunder regeringserklæringen af 30. september 1968.

I kommissionsdomstolens beretning af 1. december 1977 findes domstolens vurdering af de nævnte forhold.

Kommissionsdommeren orienterede den 29. december 1977 justitsministeriet om, at nye oplysninger i sagen var fremkommet, og justitsministeriet anmodede i den anledning